

Beköszöntő

A Sárkány éve

A kínai horoszkóp szerinti 12 jegy közül a *Sárkány* a legszerencsésebb [1]. Feltétlenül jó jel ez azoknak, akik kapaszkodókat keresnek az elmúlt években a lábunk alatt imbolygó, néha ki-kicsúszó világban: 2012. ugyanis a Sárkány jegyében telik el. S ez az idei Sárkány nem is akármilyen, hanem Vízszárkány – a víz elem pedig jó hatással van a dolgokra, a föld elemet táplálja.

Az üde locsolgatásra bizony erős szükségünk van. Az egészségügyi rendszer még nem tért magához abból a féláljultságból, melyet a legnagyobb intézmények államosítása okozott. 5-10 hét alatt kellett olyan eseményeket menedzselni, amihez rendezettebb időszakokban 1-1,5 év is kevés volna. Nem csoda, hogy számos fontos szál elvarratlan maradt: az időhiány technikailag, fizikailag megvalósíthatatlan feladatok elé állította mind a jó szándéktól vezérelt, de rohamtempóban felállított, gyakorlatlan és tapasztalatlan átvevő/működtető, mind az átvételt megelőző kórházi adminisztrációkat – neheztetésül utóbbi vezetése ráadásul azóta is tartó egzisztenciális bizonytalanságban kellett, hogy irányítson, „változást menedzseljen”. A változásokból az államosítás alá éppen még nem eső intézményeknek is bőséggel kijutott – gondoljunk csak az adózási szabályok módosítása nyomán jelentkező többlet terhekre, a minimálbér emelése miatt kötelezően végrehajtandó, de bevételi oldalról nem fedezett béremelésekre. Átalakítás nélkül is van tehát min tőrni a fejünket.

A tavalyi küzdelmek számos tanulságot is hordoznak – s ezek közül talán a legfontosabb, hogy merjünk dönteni. Bár a korábbi évekhez viszonyítva hatalmas előrelépés, hogy van egy alkalmas stratégiánk és tervünk. A megvalósítás, a cselekvési terv körüli több körös egyeztetések, konzultációk, eszme- és véleménycserék ideje lejárt – a szavak után eljött a legkeményebb és legküzdelmesebb időszak: a tetteké. A sikerhez nem látványos improvizálások, hanem összehangolt operatív döntések szükségeltetnek.

S ahhoz, hogy a siker legcsekélyebb esélyével is számolni tudjunk, legelőször is meg kell erősíteni a hitet és visszaszerelni a bizalmat. Megerősíteni a hitet abban, hogy itt és most mindenre szükség van; abban, hogy amiért – ismételten, újra és újra – áldozatot vállalunk és kitarást kérünk, az valóban egy, a többség érdekét szolgáló jobb helyzet kialakulásához vezet – s nem pedig, amire fájtan sok példa hozható fel, – a többség verejtékén egy szűk kör előrébb jutását, vagy csak szimplán a szakmai elit átrendeződését segíti. Visszaszerelni a gyógyítók bizalmát abban, hogy kiszámítható, inspiráló környezetben élhetnek és dolgozhatnak, és ezt ne külföldön, idegenben keressék. A döntéshozók, tulajdonosok bizalmát abban, hogy az intézmények vezetése elsősorban az intézmény küldetésének beteljesítésén fáradozik, és nem a források megcsapolásán, a feladat és felelősség másra hárításán. A beszállítók bizalmát abban, hogy van értelme hazai környezetben vállalkozni, beruházni, kórházakat minél magasabb színvonalon kiszolgálni, mivel a megbízásokat átlátható szabályok mentén, tiszta versenyben nyerhetik el, és a tevékenységük szerződés szerinti ellenértékéhez külön alkuk nélkül hozzájuthatnak.

Az intézményi struktúra átalakítását a vezetési, koordinációs rendszer gyökeresen új szemléletű kiépítése és működtetése egészíti ki. A Semmelweis tervből megismert térségi egészségügyi szolgáltató központok felállításával esély nyílik a szolgáltatók jobb, hatékonyabb szervezésére, az erőforrások ésszerűbb, a szükségletekhez igazodó felhasználására – léteznek olyan országok, ahol ezt a megközelítést sikerre vitték.

Aggodalomra csak az ad okot, hogy még mindig nem látjuk, miképpen valósul ez meg. Lesz-e a TESZK-eknek valós beleszólása a térségi együttműködések kialakításába, az ellátási folyamatok szervezésébe, az ellátók szakmai struktúrájába? Lesz-e a TESZK-ek kezében megfelelő tudás, adminisztratív erő és kapacitás, amely képes 1-1,3 millió lakos ellátási eseményeit követni, elemezni, értékelni és a jobb rendszerteljesítmény érdekében beavatkozni, rendelkezni a források, kapacitások felett?

Többek között ezekre a kérdésekre keresi a választ a jubiláló, 10 éves IME – Az egészségügyi vezetők szaklapja által szervezett „A térségi ellátásszervezés szerepe az ellátórendszer reformjában – VII. Regionális Egészségügyi Konferencia” – remélve, hogy ezzel is hozzájárulhat a tudás megszerzéséhez, a hit megerősítéséhez, a bizalom visszaszerzéséhez, a térségi szemlélet megértéséhez. A víz Sárkány legyen velünk! Használjuk az erejét és szerencséjét! Mire? Döntsünk most!

Dr. Tóth Árpád
a Szerkesztőbizottság tagja

[1] <http://www.urban-eve.hu/2012/01/24/a-sarkany-legyen-veled/>